

Sloeproeiërs zijn bezienswaardigheid op de Groninger Diepenring

Sloeproeien is in en kan nu ook in de Groninger grachten. De eerste vereniging ziet het aantal leden snel toenemen.

De Sloeproeiërs Groningen op het water van de Oosterhaven. FOTO DVHN

INA REITZEMA

‘En, twee, drie...’ Op aanwijzingen van stuurman Derk Bruintjes schiet een sloep vanuit de Oosterhaven naar het Groninger Museum. Met grote snelheid, dankzij de ferme slagen van acht roeiers. „Goed voor een strak korps”, hijgt Gerrit Knigge. „En mooie strakke billen”, lacht zijn buurvrouw.

De roeiers zitten met de rug naar de richting waarin ze varen. Zo kunnen ze kracht zetten met hun hele lijf. Ze varen blind op de stuurman. Soms is het een hele toer de sloep veilig door de smalle Diepenring met afgemeerde boten en vele bruggen te leiden. „Riemen lopen”, roept hij als onder de Oosterbrug een kano tegemoetkomt. Direct leggen de roeiers de riemen langs zij.

Ze worden vrolijk toegewuifd door passanten op de brug. Iemand maakt een foto met zijn telefoon. Even verderop, in de Oosterhaven, richt iemand zijn camera op de sloep. „We zijn een bezienswaardigheid”, roept een van de roeiers.

De sfeer is uitstekend. Ze hebben er zin in. „Dit is hard sporten. En stoer”, zegt Matthijs Buurman (45), de initiatiefnemer van de roeiclub. „Geen spier blijft ongebruikt.”

Hij begon ruim tien jaar geleden met sloeproeien, eerst in de Betuwe, later in Friesland. Hij verhuisde naar Groningen, maar hier waren geen sloeproeiërs. Na lang aandringen wist hij Knigge, Bruintjes en nog twee vrienden over te halen met hem een vereniging te beginnen. Ze kennen elkaar van hun studie milieukunde in de stad. „Hij heeft twee jaar lang doorgezeurd. Toen zijn we

Sloeproeien in Groningen: Het beste idee ooit

overstag gegaan”, lacht Knigge. „Het beste idee ooit.”

De vijf knapten vorige zomer een oude reddingsloep op en gingen de grachten van Groningen op. Ze be-

gonnen een vereniging en hebben inmiddels ruim dertig leden aange trokken. Ook havenmeester Christa Beuker van de Oosterhaven. „Dit is zo fantastisch. Lekker buiten. Sporten op het water geeft een gevoel van vrijheid. En het is goed voor je hele lijf.”

De roeiers zijn in voor gezelligheid en een lolletje, maar fanatiek zijn ze ook. In wisselende samenstelling gaan ze vrijwel dagelijks het water op vanuit de Finse Haven. Daar ligt inmiddels ook een tweede wat kleinere boot, geschikt voor vier roeiers. Sinds kort doen de Groningers ook

mee aan wedstrijden. Onlangs zegevierden ze in Urk. „We doen het dus best goed”, zegt Buurman.

Omdat alle sloepen verschillend zijn, wint niet automatisch de boot die het eerste over de finish gaat. De weerstand in het water verschilt, dus wordt na afloop berekend hoeveel vermogen de roeiers hebben geleverd. Het team met de hoogste score wint. „Bij een wedstrijd gaan de langzaamste boten eerst het water in, de snelste het laatst”, legt Buurman uit. „Halverwege kom je dus bij elkaar. Dan is het echt een gezellige chaos op het water.”